

Մ Տ Ո Ր Ո Ւ Մ Ն Ե Ր

Իրարու նման, իրարմէ տարբեր,
Օրերը կ'անցնին հեւոտ, հապտապ,
Իրենց անիւին տակ յարաքաւալ
Կոխոտելով մեր երազն ու իղձեր:

Կարաւանը ձիգ օրերուն,
Անկարեկիր բայց նեղապահ,
Ուս կամ կանուխ պիտի աւլէ
Մեր սրտերէն այդ ու գարուն:

Օրերուն դէմ մաքառելու
Պանեսը ճօխ մեր ոյժերուն
Կը նուագի ու կը սպառի
Արեւին տակ զերթ հալոյ ձիւն:

Ձեռք կ'ընար կեցնել վազք օրերուն,
Անոնք պիտի առնեն մեր ոյժն ու աւիւն,
Վա՛յ անոր սակայն որ տէր չի կանգնիր
Իր բարիքներուն ու արժէքներուն:

Ու եղո՛ւկ մեզի երբ անտօտէն,
Փախչող օրերու հղանցին կառչած,
Կը պաղատինք որ մեզ ետ դարձնեն
Այն՝ զոր կամովին իրենց ենք յանձնած:

Օրերուն տուած մեր տուքը չըլլայ
Քող այնքան առատ, այնքան ցաւառիք.
Մեր քանդանքը չցուենք նովին,
Խոզերուն տուած ինչպէս մարգարիս:

Գ. ՀԱՐՏԱՐ

